

Adventsganger

Wachten vraagt stilte en leegte:
opruimen het huis van de ziel;
alle dingen op orde.

Wat op orde is, is bij zichzelf,
bestaat in zijn verworven maat,
gaat open naar meer dat nog komt.

Ik moet nu wachten; de weg
onderbreken en stil staan en zien
of de dingen al zijn bij zichzelf
en vrede woont in mijn huis.

Ik weet niet of Hij zal komen
op wie ik wacht. Ieder uur
is het Zijne. Bij Hem ligt de tijd.
maar er is al iets van zijn komen
als het huis gereed is en de dingen
staan open naar meer. Is het dat
waarom het gaat?

Reeds is er stilte
en leegte ontstaat als een kruik
wachtend op olie. Ontsteken
kan Hij toch alleen de lamp.

Herman Andriessen